

Kjennelse
fra
GaloppSPORTENS Domsutvalg

Saken gjelder ridning under løp den 18. september 2019 på Øvrevoll Galoppbane.

Samme dag meddelte Den Lavere Voldgiftsrett (DLV) følgende vedrørende 7. løp:

Trener av hest nr 3 Careless Whisper – Niels Petersen nedla protest mot hest nr 4 Jet Action for sjenering før mål.

Forklaring:

1. Rytter Carlos Lopez – 3 Careless Whisper forklarte at han ble sjenert flere ganger på oppløpet av hest nr 4 Jet Action. Han mente at han ville ha vunnet dersom han ikke var blitt sjenert.

2. Rytter Jan- Erik Neuroth- 4 Jet Action forklarte at han prøvde å rette opp sin hest da den gikk innover i banen.

Bemerkning:

DLV observerer at hest nr 4 Jet Action bytter spor og sjenerer hest nr 3 Careless Whisper på oppløpet. Det er kontakt mellom hestene og sjeneringen gjør at hest nr 3 kommer ut av balanse. Etter DLV sin oppfatning ville hest nr 3 Careless Whisper vunnet løpet dersom sjeneringen ikke hadde funnet sted. Hesten kommer tilbake etter å ha blitt sjenert og var slått med hals i mål. DLV mener imidlertid at rytter J E Neuroth gjør det han kan for å holde sin hest rett. Det rettes derfor ingen forføyning mot rytter J E Neuroth.

Kjennelse:

Protesten tas til følge. Rekkefølgen i mål blir 3 Careless Whisper – 4 Jet Action.

Denne avgjørelsen ble anket ved epost av 19. september 2019 fra treneren av Jet Action til administrerende direktør Thomas Gjelsås. Eposten hadde følgende ordlyd:

Hei,

Vi anker på grunn av kvalifisert urimelighet.

DLV disker på grunn av trening/sjenering, de skulle straffet/disket Lopez på grunn av piskbytte og begge hender på tøylen.

Ref. reglementets pkt.9.22.8 og 9.22.9.

Fredag den 21. september 2019 tok Gjelsås muntlig kontakt med Lopez og opplyste at det var kommet inn anke. Gjelsås spurte om påfølgende mandag kunne passe for å møte i forbindelse med ankebehandlingen. Tidspunktet ble bekreftet, og Lopez møtte som avtalt i Den Høyere Voldgiftsrett (DHV) mandag 24. september 2019.

Samme dag avsa DHV enstemmig kjennelse i ankesaken. Kjennelsen hadde slik slutning:

Carlos Lopez diskvalifiseres til fordel for hest nr. 4, Jet Action og hest nr. 6 Sir Leo, og rekkefølgen i mål blir:

Nr. 1: Hest nr. 4 Jet Action

Nr. 2: Hest nr. 6 Sir Leo

Nr. 3: Hest nr. 3 Careless Whisper

Carlos Lopez ilegges straff i henhold til «Bestemmelser for bruk av pisk under løp» pkt. 5, 2.ledd, ref reglementet pkt. 9.22.19 til en bot på kr 2000 og 2 dagers lisensinndragning. I henhold til reglementet pkt.12.4.1 d) iverksettes lisensinndragningen fra den 9. dag f.o.m. dagen etter at domfelte er underrettet om domfellelsen.

Samme dag tok Carlos Lopez ved advokat Dag Holmen ut stevning for Galoppsportens Domsutvalg. Det ble her nedlagt påstand om at avgjørelsen fra Den Høyere Voldgiftsrett skulle oppheves på grunn av en rekke saksbehandlingsfeil. Det ble i tillegg nedlagt påstand om tilkjennelse av saksomkostninger og om utsatt iverksettelse av den ilagte straffen. De anførte saksbehandlingsfeil var: et av rettens medlemmer var inhabil, Lopez fikk for kort og mangelfull innkalling til behandlingen i DHV, manglende muligheter for kontradiksjon, manglende opplysninger om hans rett til å la seg bistå av advokat, manglende bruk av tolk, manglende innkalling av representant for DLV som vitne og at DHV hadde optrådt inkvisitorisk under ankeforhandlingene noe som er i strid med reglementets krav om at DHV i sin saksbehandling skal opptre objektivt. Oppsummert ble det anført at saksbehandlingsfeilene, både enkeltvis, men i alle fall samlet utgjorde saksbehandlingsfeil som måtte lede til opphevelse av den avsatte kjennelse, og henvisning av saken til ny behandling i DHV. Når det gjaldt saksomkostninger, ble det anført at erstatningsplikt fremsto som rimelig ut i fra de mange og grove mangler ved saksbehandlingen.

Det ble i stevningen nedlagt slik

p å s t a n d :

1. Den Høyere Voldgiftsretts avgjørelse av 24.09.19 oppheves og saka henvises til ny behandling i Den Høyere Voldgiftsrett.

2. Norsk Jockeyklub pålegges å dekke Galoppsportens Domsutvalgs utgifter og til å erstatte Carlos Lopez dennes sakskostnader for Galoppsportens Domsutvalg.

Ved prosesskriv av 25. september 2019 ble begjæringen om utsatt iverksettelse av den ilagte straffen, frafalt. Ved prosesskriv av 10. januar 2020 ble anførselen om inhabilitet også frafalt.

Norsk Jockeyklub ved styreformann Ole-Christian Hallerud innga tilsvar den 2. oktober 2019. Tilsvaret var vedlagt en kommentar fra administrerende direktør Thomas Gjelsås. Av tilsvaret fremgikk at det var kontakt mellom Gjelsås og Lopez på bakgrunn av at det var kommet anke over DLV's avgjørelse. Lopez ble spurt om angjeldende dag passet for møte i DHV noe han bekreftet. Han måtte følgelig være klar over hva som skulle behandles. Lopez virket heller ikke forbauset over hva som ble behandlet under møtet, og han virket rolig og fattet. Innledningsvis håndhilste leder av DHV på Lopez, han ble tilbudt en stol og man gikk over til å se på film fra løpet. Lopez forklarte seg rolig og fattet på engelsk om sin oppfatning av løpet og fikk anledning til å kommentere hvorvidt hans ridning var i strid med reglementets piskbestemmelser. Film fra løpet ble vist flere ganger, og han fikk god tid til å forklare seg. Det var ikke på noe tidspunkt vanskelig å kommunisere om sakens innhold. Det ble ikke ansett nødvendig å avhøre DLV's representant da filmen med stor tydelighet viste ridningen til Lopez. I tillegg ble det vist til at DLV i sin kjennelse ikke hadde foretatt noen vurdering av ridningen til Lopez ut over at han ble sjenert av Jan Erik Neuroth under oppløpet. Først etter at kjennelsen fra DHV kom, har Lopez meddelt administrerende direktør at han ikke skjønnte at han skulle møte for DHV. Administrerende direktør ble overrasket over dette da Lopez etter hans mening visste fra tidligere at administrerende direktør ikke innkalte til møte med seg i ankesaker.

Ved brev av 14. oktober 2019 fra Domsutvalgets formann ble begge parter bedt om å opplyse hvordan de mente utvalgets sammensetning burde være under behandlingen av saken, jf reglementets pkt 13.1.2. Ved prosesskriv av 21. oktober 2019 meddelte advokat Holmen at saken kunne avgjøres av formannen alene. Samtidig ba han Norsk Jockeyklub fremlegge statistikk over hvilke ritt på Øvrevoll som medlem av DHV Bjørn Didrik Finnbråten hadde ridd. Det ble en etterfølgende diskusjon vedrørende sistnevnte spørsmål noe som endte med at utgitte årbøker og kalendre den 19. november 2019 ble stilt til advokat Holmens disposisjon for egen gjennomgang.

Da det ikke hadde innkommet noe ytterligere fra noen av partene, ble begge parter tilskrevet av Domsutvalgets formann ved brev av 3. januar 2020 hvor det ble gitt frist til 10. januar 2020 for ytterligere merknader. Partene ble samtidig bedt om å uttale seg om hvorvidt saken kunne avgjøres på bakgrunn av sakens dokumenter inklusiv billed- og lydmateriale eller om de ønsket muntlige forhandlinger. I tillegg ble Norsk Jockeyklub bedt om å uttale seg om hvorvidt formannen kunne avgjøre saken alene eller om det var ønskelig at retten ble satt med tre medlemmer. Norsk Jockeyklub besvarte brevet ved en epost av 6. januar 2020 hvor det ble meddelt at de ikke hadde mer å anføre, at formannen kunne avgjøre saken alene og at saken kunne avgjøres på bakgrunn av dokumentene inklusivt

billed- og lydmateriale. Ved prosesskriv av 10. januar 2020 meddelte advokat Holmen at han ikke krevde muntlige forhandlinger, og at innsigelsen om at DHV-medlem Finnbråten var inhabil ble frafalt. Stevningens øvrige anførsler ble opprettholdt. Det ble vist til at da løpet ble behandlet i DLV, var det forholdet til jockeykollega Jan Erik Neuroth som ble behandlet. Ved behandlingen i DHV var det imidlertid Lopez som var anklaget noe han ikke var forberedt på. Den manglende kontradiksjonen førte til at Lopez ble frarøvet sin rett til å la seg bistå av advokat slik reglementet gir adgang til. Det ble fastholdt at det også var en saksbehandlingsfeil å ikke følge hovedregelen i reglementets pkt 12.3.4 om å innkalle medlem fra DLV som vitne. Dette gjaldt særlig når man ikke kunne si noe om hvilke betraktninger DLV hadde til de forhold som ble tatt opp i anken. Når det gjaldt innkallingsfristen, ble det gjentatt at denne var for kort. Til sammenligning ble nevnt at innkalling til Galoppöverdomstolen i Sverige, skal skje med minst en ukes frist, jf. deres reglement § 24. DHV har følgelig fattet sin avgjørelse på mangelfullt grunnlag og basert på saksbehandlingsfeil som kan ha hatt betydning for sakens utfall. Avslutningsvis ble det henvist til avgjørelse fra den svenske Galoppöverdomstolen i sak 2/2015.

Domsutvalgets vurdering

Det legges til grunn at Domsutvalgets formann har kompetanse til å avgjøre saken alene og på bakgrunn av sakens dokumenter inklusiv billed- og lydmateriale, jf begge parters samtykke til dette. Formannen er enig i at dette er en hensiktsmessig måte å behandle saken på, jf reglementets pkt.13.1.2 og 13.1.5.

Domsutvalgets kompetanse er angitt i reglementets pkt. 13.1.4 som lyder:

Domsutvalget kan prøve om den påankende avgjørelse lider av saksbehandlingsfeil, feil bevisbedømmelse, feil reglementstolkning og dessuten hvorvidt den påankede avgjørelse er kvalifisert urimelig. Domsutvalget kan stadfeste eller oppheve underinstansens avgjørelse og henvise saken til ny behandling i klubbens styre eller dømmende organer.

I denne saken anføres at saksbehandlingen i DHV er beheftet med slike feil at deres avgjørelse må oppheves. Hvordan sakene skal behandles i DHV er angitt i reglementets pkt. 12.3.

Det fremgår av pkt. 12.3.4 at DHV fastsetter selv hvordan sakene skal behandles under hensyn til sakens karakter og de berørte interesser. Av bestemmelsens underpunkter nevnes litra a) som angir at partene skal ha anledning til å uttale seg med rimelig frist og litra e) som angir at partene har adgang til å la seg bistå/representere under saken. I tillegg fremgår av pkt. 12.3.6 at ved avhør av personer som ikke snakker norsk, er DHV berettiget til å engasjere tolk. (Utgiftene til denne kan belastes parten).

Det følger av reglementets pkt. 5.11.1 litra a) at en rytter plikter å sette seg nøye inn i sine rettigheter og plikter i henhold til reglement, utfyllende og generelle bestemmelser gitt av

Norsk Jockeyklub. Dette medfører etter Domsutvalgets syn at Lopez selv hadde ansvaret for å ha kunnskap om sine rettigheter, herunder at han hadde rett til å la seg bistå av advokat eller bruke tolk under forhandlingene samt at han hadde krav på en rimelig frist til å uttale seg. Etter Domsutvalgets syn har DHV ingen plikt til å opplyse en rytter om at de kan la seg bistå av advokat og/eller tolk; det må kunne forutsettes kjent for rytteren ut ifra dennes selvstendige plikt til å kjenne reglementet.

Lopez har anført at han ikke skjønnte at innkallingen gjaldt forhandlinger i DHV. Ut ifra hans plikt til å kjenne reglementet, måtte Lopez etter Domsutvalgets syn vite hvordan anker behandles; dvs at forhandlinger og avgjørelse av disse skjer i DHV. Det er følgelig ingen saksbehandlingsfeil dersom dette ikke uttrykkelig ble opplyst ved innkallingen. Dersom Lopez reagerte på hvem som deltok under forhandlingene, burde han ha tatt det opp der og da, hvilket han ikke gjorde.

Neste spørsmål blir om innkallingsfristen var lang nok. Slik Domsutvalget har forstått faktum, fikk Lopez muntlig innkalling fredag den 21. september 2019 til behandlingen i DHV mandag den 24. september 2019. Samtidig med innkallingen ble han spurt om tidspunktet passet noe Lopez bekreftet at det gjorde. Det fremgår ikke av reglementet hvor lang innkallingsfristen skal være ut over at det følger av reglementet at DHV selv fastsetter hvordan saken skal behandles under hensynstagen til sakens karakter og de berørte interesser. Det fremgår videre at partene skal gis anledning til å uttale seg med en rimelig frist. Hvor lang fristen skal være, må følgelig bero på et skjønn. Fristen må være lang nok til at den det gjelder får tilstrekkelig tid til å forberede og ivareta sine interesser. Etter det opplyste aksepterte Lopez innkallingen, han møtte og avga forklaring uten at han ga til kjenne at han hadde fått for liten tid til å forberede seg. Han hadde på det tidspunkt ingen merknader til saksbehandlingen. Hva som vil være rimelig frist, vil kunne variere fra sak til sak. Domsutvalget finner dog en viss veiledning i straffeprosessloven § 86 annet ledd jf domstolloven § 149 som angir en frist på tre dager for innkalling av en siktet til hovedforhandling. Hensett til at saken ikke gjaldt et komplisert forhold, finner Domsutvalget at Lopez fikk lang nok innkallingsfrist til behandlingen i DHV. Dersom han var uenig i dette, burde han enten forut for behandlingen eller underveis i forhandlingene, bedt om utsettelse hvilket han ikke gjorde. Domsutvalget vil imidlertid ikke unnlate å nevne at det kan tenkes tilfelle hvor en frist på tre dager ikke vil bli ansett tilstrekkelig for å tilfredsstillere reglementets krav til «rimelig frist».

Lopez har videre anført at det er en saksbehandlingsfeil at representant for DLV ikke var innkalt som vitne ved forhandlingene i DHV. Det følger av reglementets pkt. 12.3.4 litra c) at medlem fra DLV som hovedregel bør innkalles som vitne. Dette er angitt som en hovedregel. En unnlattelse av dette, innebærer ikke automatisk feil i saksbehandlingen. I dette tilfelle var det forhold DHV behandlet, ikke behandlet av DLV og følgelig ikke dekket av den avgjørelse som der ble fattet. Et vitneprov fra DLV flere dager etter hendelsen, vil ikke være et slikt tidsnært bevis som hovedregelen antas å forutsette. Dersom et slikt vitneprov var av interesse for Lopez, hadde han selv anledning til å føre det. Domsutvalget kan heller ikke se at det på dette punkt er feil ved saksbehandlingen i DHV.

Lopez har i tillegg anført at DHV opptrådte inkvisitorisk under forhandlingene. Det er ikke fremkommet noe i de fremlagte bevis som underbygger denne påstanden. Domsutvalget legger følgelig til grunn at det ikke er sannsynliggjort at DHV har opptrådt i strid med reglementets pkt. 12.1.5 om at DHV plikter i sin saksbehandling å opptre objektivt herunder også å vurdere forhold som kan være positive for en part. Heller ikke denne anførselen fører frem.

Avslutningsvis behandler domsutvalget anførselen om at Lopez ikke var forberedt på at det var ham som var anklaget i DHV; følgelig fikk han ikke forberedt sitt forsvar. Det faktum som ble behandlet i DLV var protest fra trener Niels Petersen om at hesten Jet Action under oppløpet sjenerte Careless Whisper som Lopez red. Denne avgjørelsen ble anket inn for DHV av treneren av Jet Action da han mente avgjørelsen var klart urimelig. Urimeligheten ble angitt til å være ulovlig piskbruk av Lopez. DHV har i sin avgjørelse uttalt at de kan ta opp forhold som DLV ikke vektla i sin vurdering. På denne bakgrunn fant de grunn for å vurdere hvorvidt ridningen til Lopez var reglementsstridig, og dersom så var tilfelle; om dette også ville få betydning for reaksjonen overfor rytteren av Jet Action. For Domsutvalget reiser dette to spørsmål: for det første hvorvidt Lopez var klar over at behandlingen i DHV kunne gjelde hans eget forhold dvs hans pisk/tøylebruk, og for det andre; i og med at forholdet til Lopez ikke var vurdert av DLV, burde da saken om hans ridningen vært sendt tilbake til DLV for å sikre en to-instansbehandling. Etter det som er opplyst, legges til grunn at begrunnelsen for anken ikke var kjent for Lopez ut over den muntlige opplysningen han fikk fra Gjelsås om at det var kommet inn anke fra treneren av Jet Action. I og med at anken gjaldt ridningen til Lopez, burde anken ha vært oversendt ham. Det legges imidlertid til grunn at Lopez var klar over hvilket løp ankesaken dreide seg om, men ikke nødvendigvis at det nå ikke dreide seg om ridningen av Jet Action, men om hans egen ridning. Domsutvalget legger til grunn at deler av anken og den del av løpet som DHV's avgjørelse bygger på, ikke dekkes av DLV's avgjørelse. Lopez's forhold er ikke kommentert av DLV, og Domsutvalget legger til grunn at det heller ikke vurdert av DLV. Når da DHV ønsket å ta opp ridningen til Lopez, burde saken ha vært sendt tilbake til DLV for behandling der. Dette for å sikre en to-instans behandling noe som etter reglementet må anses som en viktig rettsikkerhetsgaranti. Disse to forholdene; usikkerhet om hvorvidt Lopez var klar over at det var hans ridning som skulle behandles i DHV, og at saken – på grunn av manglende behandling i DLV – ble unntatt to-instansbehandling, er etter Domsutvalgets mening feil ved saksbehandlingen i DHV. De øvrige anførselene om saksbehandlingsfeil har imidlertid ikke ført frem.

Spørsmålet blir så hvilken virkning disse saksbehandlingsfeilene skal få. Det er sikker rett at saksbehandlingsfeil vektlegges dersom de kan ha hatt betydning for saksutfallet. Det vises til forvaltningsloven § 41, tvisteloven § 29-21 (1) og straffeprosessloven § 343 første ledd. Dette prinsippet legges til grunn også her. I vurderingen av om saksbehandlingsfeilene kan ha hatt betydning for utfallet i DHV, har Domsutvalget benyttet de fremlagte billed- og lydbevis. Lopez oppga selv til DHV at hans ridestil innebar at armene er ut til hver side. Domsutvalget har gjentatte ganger sett billedbevisene fra løpet; de samme bevisene som Lopez også fikk se gjentatt ganger og god anledning til å kommentere. Det er på bakgrunn av disse ikke tvilsomt at Lopez på løpets siste del bevisst beveget armene ut og inn med

forholdsvis lange tøyler slik at disse ble slått mot hestens hals gjentatte ganger. Etter Domsutvalgets syn virket da tøyene som pisk, og tøyler brukt på denne måten må sidestilles med pisk. Etter reglementets pkt.9.22.8 er bruk av tøylen som pisk forbudt og kan bli straffet. Unntaket fra denne bestemmelsen er dersom pisk blir brukt for å avverge en farlig situasjon noe som her ikke er påberopt. På bakgrunn av de meget klare billedbevis finner Domsutvalget at de feil som foreligger ved saksbehandlingen i DHV ikke har hatt betydning for resultatet, da ridningen til Lopez etter Domsutvalgets mening klart faller inn under forbudet i reglementets pkt. 9.22.8. Avgjørelsen i DHV bygger ene og alene på en vurdering av Lopez's eget forhold, og Domsutvalget kan ikke se hvordan annen bevisførsel skal kunne endre denne vurderingen.

DHV's avgjørelse blir følgelig å stadfeste.

Saksomkostninger

Søksmålet har ikke ført frem. Det følger av reglementets pkt. 13.1.6 at Domsutvalget kan pålegge den tapende part å dekke utgiftene til GaloppSPORTENS Domsutvalg, samt motpartens omkostninger dersom dette finnes rimelig.

Da Domsutvalget har kommet frem til at det foreligger feil ved saksbehandlingen i DHV, finner Domsutvalget under tvil at Lopez ikke bør pålegges å betale utgiftene til Domsutvalget. Norsk Jockeyklub har ikke fremmet krav om saksomkostninger.

Slutning:

1. Kjennelsen fra Den Høyere Voldgiftsrett stadfestes.
2. Saksomkostninger ilegges ikke.

Avgjørelsen er endelig, jf. reglementets pkt. 13.1.3.

Eidsvoll, den 23. januar 2020.

Randi Haukebø

Formann